

فایل‌های

PDF

اسناد ارائه شده‌ی

حجت الاسلام استاد شمسیری

درباره‌ی ناگفته‌های ادیان

قسمت‌های ۵ و ۶

👤@Halghe_Asnad

🎥Aparat.com/Halghe_Asnad

نجات از حلقة

www.NejatazHalghe.ir

👤@Nejat_az_Halghe

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
پایان نامه

سلسله موی دوست، جلقه دام بلاست
فارغ از این ماجرا است
هر که در این حلقه نیست،

فرزند

بدین وسیله، اتصال جنابعالی به شبکه شور کیهانی و کسب لا به محافظت را تبریک
گفته و امیدواریم از ارتباط با شبکه شور کیهانی و یافته های خود در این رابطه،
در راه خدمت به جامعه و پیشبرد اهداف انسانی و ارتقاء سطح آگاهی دیگر
همنو عاز کوشای بوده و تقدس و حرمت این ارتباط را همواره نگاهدار باشد.

با آرزوی توفیق الهم
حمد علی طیبی

به جنابعالی تفویض گردید.

ضریت بریک این ارتباط، لا به محافظت مربوطه در تاریخ

(Master) مربی

سوگند نامه

اینجانب

فرزند در پیشگاه خداوند پیمانز بسته و

سوگند یاد مرسیم کم، کلیه موارد مشروحه فوق را تمام و کمال رعایت کرده و امین این مجموعه بوده
و بدون هیچ گونه دخل و تصرف و وارد کردن سلیقه های شخصی و اعمال انحراف در
آن، نسبت به استفاده از این رشته اقدام کنم.

امضاء

پیاز نامه

مربی گری فرادر مانی
(غیر ارگانیک)

فرماتد
فیض وح القدس از باز مدد
ذکر آهن بکندا پسیح
دیگرا هم بکندا پسیح

فرزنند

سرکار خانم / جناب آقای

بدین وسیله اخذ عنوان (مربی فرادر مانی - غیر ارگانیک) را تبریک گفته و امیدواریم
از توانایی های خود در رابطه با شبکه شعور کیهانی، در راه خدمت به انسا ز و ارتقاء
سطح آگاهی جمعی کوشای بوده، تقدس و حرمت این ارتباط را رعایت و وفاداری به
این مجموعه را حفظ کید.

با آرزوی توفيق الہی
محمد علی طاهری

نام و امضاء مربی

سوگند نامه

اینجانب
در پیشگاه خداوند پیماز بسته و سوگند یاد
می کنم، کلیه موارد مشروطه فوق را، تمام و کمال رعایت کنم.

امضاء

@Halghe_Asnad

Aparat.com/Halghe_Asnad

www.NejatazHalghe.ir

@Nejat_az_Halghe

بیماری را بتوانیم تغییر بدھیم حتیماً پایا ش که دستورش را صادر کرده تغییر پیدا کرده ، نمی شود اون دستور فشار خون ، چربی خون و.... صادر کند ، بعد این طرف خبری نباشد ، این دور از ذهن و غیر عملی است ، حتیماً باید این دستور هم تغییر کرده باشد.

مواسیم اهداء پایان نامه

- توضیح درمورد ارتباط با پایان نامه

- اهداء پایان نامهها

توضیح درمورد ارتباط با پایان نامه؛ پایان نامه را شما می توانید چند تا آزمایش انجام بدھید **(۱)** اولاً خودتان می توانید پایان نامه را دستستان بگیرید ببینید که از این پایان نامه چی جاری می شود در بدنتان **(۲)** اما می توانید این پایان نامه را به افراد بدھید ، افرادی که نمی دانند چیه ، بعد بگوئید که بگیرند در دستشان و چشمشان را ببینند و ببینند چی متوجه می شوند و گزارش از آنها بگیرید ، بعد متوجه می شوید که اونها هم یک جریاناتی را متوجه شدند یا مثلاً شما می بینید که یکی می گوید سرمه درد می کند ، شما این پایان نامه را بگذارید بالای سرمه ، ببینید که چی متوجه می شود یا مثلاً دلش درد می کند ، بگذارید روی دلش ، یا روی قلبش ، شکمش ، ببینید که چی متوجه می شود ، این تست ها را هم می توانید انجام بدھید **(۳)** اما یک کار دیگر که می توانید انجام بدھید این پایان نامه را روی دیوار بزنید ، یک مقدار نور اتاق را کمتر کنید ، بعد ببینید این پایان نامه چه تشعشعاتی دارد ، نور کمتر باشد بخاطر اینکه تشعشعات را بهتر بتوانید مشاهده بکنید ، مسأله دیگر این که این پایان نامه را نگاه بکنید توجه بفرمایید به تغییراتی که در عکس تان ، آرم ، نوشته ها ، امضاء پیش می آید ، نوشته ها تغییر می کند یا نمی کند ، عکستان تغییر می کند یا نمی کند ، امضاء تغییر می کند یا نمی کند، پس تشعشعات به اضافه تغییرات را توجه داشته باشید.

جلسه ششم

» زنگ دوم «

عنایین مباحث ؟

» برقواری ارتباط اسکن شور کیهانی

» ادامه بحث فاخودآگاهی (واکنش دفاع روانی)

پایان دوره

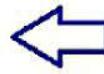
@Halghe_Asnad

نجات از حلقه
www.NejatazHalghe.ir

Aparat.com/Halghe_Asnad

@Nejat_az_Halghe

می کردم ، چه باید به او جواب بدھند ؟ شما جای خدا اونجا باید پاسخ بگیرید ، یا اونی که چشم دارد می گوید خوش بحال این که نابینا بود ، این نابینا بود فرصت چشم چرانی نداشت ، توی خودش بود ، این بهتر می توانست کمال را پیدا بکند ولی من چشم داشتم صبح تا شب بالاخره وقتی گرفته شد و پیدا نکرد ، خوش بحال این ، به من که چشم دادید شما ظلم کردید ، یا خوش بحال این بجه که بدنی نیامده از دنیا رفت و اون هم که در اون حالت است می گوید که خوش بحال این که ۱۲۰ سال زندگی کرد ، خُب چه جوری باید جواب بدھند ؟ آیا با هر کدام از این سوالات ، خدا محکوم می شود یا نمی شود ، اما این جواب دارد ، جوابش این است که می گوید خُب تو اگر چشم داشتی کمال را پیدا می کردی پس این فرصت را باید داشته باشد در واقع ما الان مجاز هستیم یا نیستیم ؟ میلارداها مثل این مجاز باز هم مجاز است دیگه ، وجود خارجی ندارد ، لذا اگر فرض کنید او با اون هوشمندی و توانانی بگوید بسیار خُب تو الان چشم داری و در هر جانی که می خواهی منظورم در هر زندگی قرار داری بینیم چکار می کنی ، آیا این امکان می تواند باشد یا نمی تواند باشد ؟ یعنی از نظر قدرت و هوشمندی او می تواند باشد یا نمی تواند باشد ؟ بنابراین من چند تا مُجادله دارم ؟ شما چند تا مُجادله دارید ؟ از نظر ناظری که در لامکان و لازمان در یوم المُجادله من این سوال را می کنم از نظر اون الان به موازات من جواب من دارد با من می آید جلو و اونجا این جواب در آستین است تا بگوییم چرا اینطور می گوید یا اون کانال را نگاه کن ، این کانال را نگاه کن و... و لذا هر کدام از ما چند نفریم ؟ نمی دانیم چند نفریم شاید خیلی زیاد ، البته بعدها اینها را باید باز کنیم ، در این فرصت فقط می شود گفت که موضوع چیه ، یعنی در واقع آبی روی آتش بریزیم ، عدالت الهی جاری است ، با یک مکانیزمهای که حیرت انگیز است و ما نمی دانیم چون ما نمی دانیم فکر می کنیم که تا برسمیم اونجا در دم محکومش کردیم ، در حالیکه اون سوالی که من می خواهم اونجا مطرح بکنم ، جوابش الان دارد با من می آید جلو ، می گوید یا اینجا چشم داشتی ، اونجا اون بودی و.... تنازع هم نداریم ، کنانهای موافق داریم قبل از کشیدیم شکل را گفتیم که این حلقه خودش جهانهای موافق دارد ولی تنازع نداریم.

در پاسخ به یک سوال ؛ در خصوص چکونکی دسترسی به اطلاعات جهان هستی ؟ استاد دسترسی به اطلاعات از طریق اشراف و ادرار است ، نه برای آدمی که دارد از توی کوچه رد می شود بفهمد معمای چیه ، ما آمدیم که این معمای را پیدا بکنیم ، لذا برای فهم و درکش باید بیانیم در مسیر خودش تا درکش کنیم ، اصولاً هیچ چیزی محرومانه نیست ، اسرار ، ما نداریم ، اسراری نیست ، یک معمای هست ، بازم اسم معمای روشن نیست ، یک صورت مسئله است ، ما آمدیم جوابش را پیدا بکنیم والسلام ، لذا یک کسی این صورت مسئله را می خواند و دنبال جواب است و یکی اصلًا نیست و اگر قرار بود هلو برو تو گلو و از ابتدا به ما گفته بودند که ، دیگه معمای حل شده بود دیگه مشکل نداشت ، اما ما الان آمدیم شما یک رؤیت می کنید ، الان ایشان یک رؤیتی کرده بود (یکی از حاضرین) و سر یک دو راهی قرار می گیرد بگوید خیالات است یا به آن توجه بکند ، یا آگاهیهای بعدی ، بگوئیم خیالات است یا آگاهی است و بعد بتوانیم حل و فصلش بکنیم ، قدم به قدم اینها در واقع آماده است که شبکه مثبت اینها را به ما بگوید ، یکی ما دنبالش بودیم ، می خواهد این اطلاعات را در اختیار ما قرار بدهد ، اطلاعات هستی محرومانه نیست و این که گفته می شود آنان که اسرار حق آموختند مهر کردن و دهانش دوختند اصلاً ماجرا اینها نیست ، اسرار مال ماست که در این حرکت هستیم و هیچکدام از اینها این نیست که قرار باشد به ما نگویند .

می‌گویند جنون آنی؛ این مقدمه‌اش را تقریباً می‌شود گفت که خیلیها دست به گربانش هستند شاید هر روز، چند نفر این حالت را دیگه ندارند؟ بهر صورت اینها عوامل خودشناسی است، یعنی یک فرد معمولی رفتار معمولی دارد، یک جا بهم ریخته است، یک جا دچار جنون آنی هم می‌شود، ولی یک کسی که آمده در خودشناسی حرکت کرده امکان ندارد که این بهم ریختگی را داشته باشد، پس جنون آنی مال کیه؟ مال افراد معمولی است، مثل این است که گفتم بعضی از بیماریها مثل آزاریم و... افراد معمولی دچار نمی‌شوند (دیدید در آن نمودارهای ذهن، روان و جسم که ترسیم شد) پس در واقع امکان ندارد کسی در خودشناسی حرکت کرده باشد بعد دچار جنون آنی بشود، بنابراین در بحث لزوم خودشناسی ممکن است بعضی از دوستان بگویند که ما در دوره فرادمانی خوب شدیم؛ اصلاً بحث بیماری نیست، بیماری، عامل خودشناسی است، یعنی ما الان از بیماری کمک گرفتیم یک بخشی از وجودمان را شناختیم، باز دوره بعد هم کمک می‌گیریم، دوره بعد هم و... تقریباً می‌شود گفت که یکی از ملاکهای شاخص نشان دهنده خودشناسی در ارتباط با بیماری قرار گرفته، هر دوره بلاتی را که به سر خودمان آوردیم در رابطه با یک بخشی از وجودمان مورد بررسی قرار می‌گیرد، مثلاً دوره سه نقش کنترل ذهن و بیماری، آیا ما از طریق تشتت ذهنی بیمار می‌شویم یا نمی‌شویم؟ پریشانی، تشتن ذهنی عامل بیماری است، بنابراین اینها می‌آید زمینه سازی می‌شود و ما با زبان بیماری داریم خودشناسی می‌کنیم و داریم از تسهیلاتی برخوردار می‌شویم که این تسهیلات را بکار بگیریم و مجدداً لاقل با اون شدت قبلی به زمین نخوریم حالا حداقلش، اگر دیگر زمین نخوردیم که چه بهتر.

توضیحاتی درمورد ارتباط با پایان نامه

در ارتباط با پایان نامه چیزهای که دیدید دسته بندی بگنیم؟

- یکی تفیر چهره بود، حالا دوباره اگر برگردیم به مسئله عقل چه جوری قابل توجیه است که من به یک عکس نگاه بکنم و عکس، هاله و نور داشته باشد و عکس هر دقیقه و ثانية تغیر کند و... خب پس تغیر چهره دار در پایان نامه مشاهده کردید یعنی دیدید که شما نیستید اونجا و کسان دیگری هستند و ظاهراً جای شما را اشغال کردند، مگر می‌شود و مگر این عقلانی است.

- تفیر در نوشتجات؛ آیا تغیر در نوشتجات هدفمند بود یا دیمی بود؟ بله الان دیگر با ارتباطی که داشتیم در این چند جلسه که هاله‌ها را دیدید، همین الان ممکن است دوستانی هاله‌ها را روی خود من بیینند، پس این برای بعضی ها تثیت می‌شود، ادامه دار می‌شود، الان نور را کم کنیم همه می‌بینند، در نور زیاد است که هاله محو است، اگر نور را کاهش بدیم هاله‌ها را می‌بینند.

- کسانی که با دیدن پایان نامه دچار برق زدگی چشم شدند مثل نگاه به نور تند یا نور جوشکاری که چشم، برق زده و دچار آبریزش می‌شود، این بخاطر این است که تششعاعی که در پایان نامه هست شما چشمنان با آن عادت ندارد، تششعاعات جدید و خاصی است تا چشمنان با این تششعاعات عادت بکند ممکن است بار اولش دچار آبریزش و برق زدگی بشود ولی عادت می‌کنند، بیینید در اکولوژی، اکوسیستم چیزهایی هست که ما اصلًا با آنها برخوردي نداریم مثل نیروی کیهانی، شما الان دستان را در هوا تکان می‌دهید لمس می‌کنید، قبلًا

@Halghe_Asnad

www.NejatazHalghe.ir

@Aparat.com/Halghe_Asnad

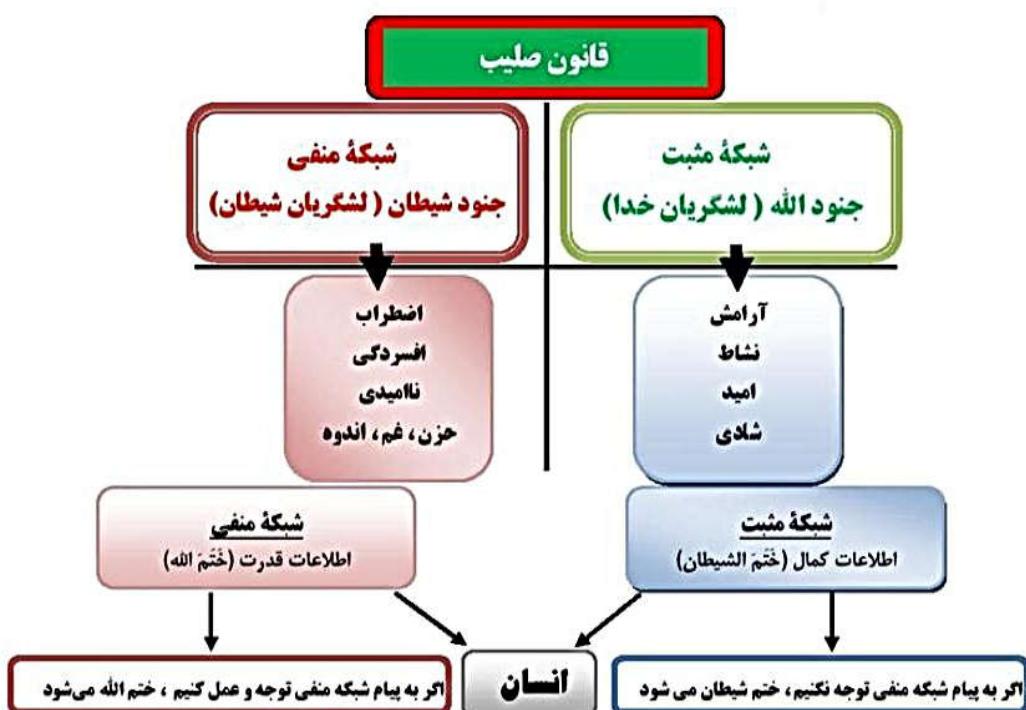
@Nejat_az_Halghe

ایا بود؟ نبود؟ ولی در اصل، جهان هستی پر است از این قضایا، وجود ما تعریف شده بوده برای اداراکات یکسری چیزها، مثلاً آن همین که چشم ما را می‌زد، چشم ما با چنین چیزی عادت نداشت، الان بروی ما باز شد این مسأله، شما الان دستان را تکان می‌دهید چی احساس می‌کنید؟ نیروی کیهانی است، نیروی حیات است و چیزهایی هست که در هستی جاری است، حالا ما ادرافکی رویش نداشتمی یعنی آستانه در کو ما روی این چیزها بسته بوده، یک استارت زدیم باز شد، الان دستان را تکان می‌دهیم می‌بینیم بله یک چیزی هست، حالا می‌گوئیم اشتباه می‌کیم روی هرکسی می‌خواهیم امتحان می‌کیم اسکن نیروی کیهانی را، یک مطلبی نیست که من بگوییم اشتباه می‌کنم، حالا تازه این نیرو را فرستادیم فقط به اینکه اون طرف بگویید من یک چیزی احساس کردم، چون یکی ممکن است بگویید تلقین است، خیلی خوب، اما این چطوری می‌آید داخل و یک کاری هم انجام می‌دهد، اون را دیگه چطوری می‌شود توجیه کرد؟ شما درمان انجام دادید، شما از این طریق درواقع جراحیهای هم حتی انجام دادید، اسمش جراحی است، یعنی اون کاری که انجام شده درواقع یک نوع جراحی بوده، متنها ما این اسمها را نگذاشتیم که مسأله برانگیز بشود که ادعای جراحی داریم، خوب همه اینها وادیب است که روی پله عقل نمی‌توانیم اصلاً راجع به آن صحبت کنیم، پس مجبوریم روی کدام پله صحبت کنیم؟ روی پله عشق، راوی دیگری ندارد، اگر کسی بگوید نه من از روی پله عقل نمی‌آیم روی این پله، تیجتاً محروم می‌ماند، راهی ندارد، یعنی اون هم اگر بخواهد ادراک کند، باید کوتاه باید و از روی پله عقل باید روی پله عشق، اگر بود می‌گوید هست، اگر نبود هم که می‌گوید نیست تمام شد.

تغییرات در امضاء و آرم.

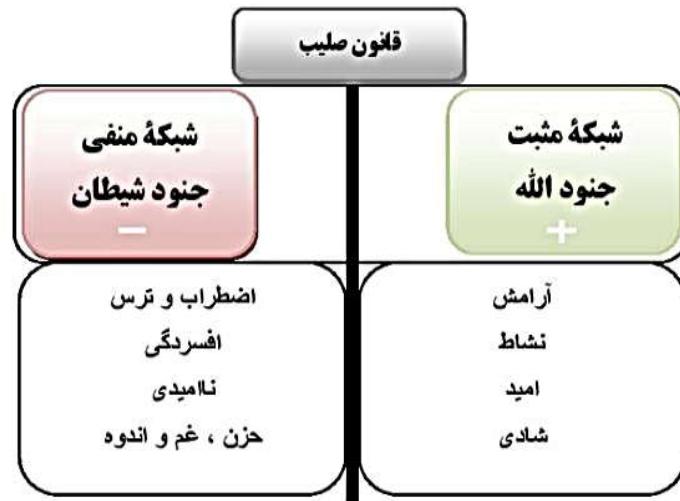
محو کامل؛ در مورد محو کامل که اصلاً ما تجاز هستیم و وجود خارجی اصلاً نداریم، اصلاً زمینه کلی محو شدن، همان چیزی که اینجا هم تجربه کردید روی خود من اصلاً یک بعد وجودی ما تجاز است، یعنی اصلاً نیست، چیزی وجود خارجی ندارد و عدم است، یک مطلب دیگر اینکه دنبال کردن این قضیه با حفاظ خودش انجام شده و اصولاً این را بدانید هیچ کاری را بدون حفاظ ما انجام نمی‌دهیم، اما علی رغم اینکه سنگر و کلاه ایمنی و همه این مسائل هست، کسانی که پر امونیان آلودگی موجودات غیر ارگانیک داشته باشد ممکن است اونها چون از این قضیه بیزار هستند (گرچه اونها تحت تشضع نیستند) چون بیزار هستند اصولاً از این ریج تششععاتی خوششان نمی‌آید ممکن است یک واکنشهای را در محیط شما شروع بکنند، شما مثلاً چیزهایی ببینید، صدای آمد، چیزی شد، یک چنین مسائلی ولی به هیچ عنوان از این فراتر کاری نمی‌توانند داشته باشند، فقط می‌توانند یک تحرکاتی خودشان داشته باشند که شما متوجه اون تحرکات بشوید.

تغییر چهره‌ها؛ در مورد تغییراتی که شما دیدید یک نفر نیستید، ببینید تغییرات در دو راستای طولی و عرضی رُخ می‌دهد، طولی این که ما از بد و تولد، حتی دوران جنبی ممکن است ما بینیم از دوران جنبی طی شده آمده دوران کهن‌سالی و بعدهایمان را دیدیم، در عرض می‌بینیم که ما شدیم مرد، زن، شدیم جوان، چاق، لاغر، بلند و کوتاه، در مورد چگونگی و چرانی این قضیه که این تجربه را چرا ما داریم، از دوره‌های بعد با هم بیشتر صحبت می‌کنیم، اما حالا برای اینکه یک کلیتی را داشته باشیم، این است که برای اینکه عدالت الهی جاری باشد و ما پاسخ مجادلات خودمان را دریافت بکنیم لازم است که ما تعذری داشته باشیم و یک نفر

خُب این صلیب زندگیست ، هر کسی صلیب خودش را بر دوش می کشد ، یعنی سنگینی بار زندگی را بر دوش می کشد ، خواه مثبت باشد ، خواه منفی باشد ، اونی که در شبکه مثبت است سختی های زندگی را می کشد و اونی هم که در شبکه منفی است هم به همچنین ، مثلاً همه انبیاء و اولیاء سختیها و مشقات زندگیشان زبانزد است اونی هم که منفی است هم همینطوره ، اون هم در واقع هیچ فرقی نمی کند و هر کسی صلیب خودش را بر دوش می کشد ، متنها یکی با خاطر اینظرف (مثبت) مصلوب می شود و یکی با خاطر اوننظرف (منفی) مصلوب می شود ، چون در داستان عیسی مسیح (ع) در اونجا هم در زمان مسیحیت نقل است که همراه با عیسی مسیح (ع) کسانی دیگر هم ، مصلوب شدند ، اونها برای چی مصلوب شدند ؟ دزد ، راهزن و.... بودند ، پس یک طرف می بینید که عیسی مسیح ، مصلوب است سمبولیک است ، اینها همه درس است ، موضوع این نیست که اصلاً داستان ، اتفاق افتاده باشد یا نیافتداده باشد اصلاً اینها مهم نیست ، مهم نیست که عاشورا اتفاق افتاده باشد یا نیافتداده باشد ، بصورت داستان هم حتی نگاه

همراه ، جنون آنی ایجاد می شود ، به تعریف جنون آنی برمی خوریم و بعد درک وحدت کیهانی هم که یک اصل مهم در عرفان است و باید به درکش نزدیک بشویم خلاصه کلام همینطوری در هر دوره ای یکسری از ماجراها را باید با هم دنبال کنیم ، دنبال قدرت کسی نباشد در این بساط اصلاً چیزی از قدرت پیدا نمی شود ، الآن اون چیزهای که باز توی حلقه هاست و مربوط به جنگهای تشعشعاتی است و ما هم از فاز مثبت به آن تجهیز می شویم مثل تشعشع دفاعی برای مقابله با موجودات غیر ارگانیک مثل کنترل تشعشع منفی ۳،۲،۱ ... یعنی ما هم اون تجهیزاتی را که شبکه منفی می خواهد با آنها به جنگ ما باید داریم ، متنها از اینطرف و از فاز مثبت استفاده داریم می کنیم و ما حمله کننده نیستیم ، ما اگر مورد حمله قرار بگیریم اونوقت دفاع خواهیم کرد و در مقابل شبکه منفی این نیست که ما دست و پا بسته بایستیم ، مثل هی می ترسد از ما ، یعنی شما از دوستانتان گزارش بگیرید در همین بحث موجودات غیر ارگانیک ببینید چه وحشتی دارند وقتی که با موجودات غیر ارگانیک اسم ما می آید یا اسم تشعشع دفاعی می آید ببینید چه وحشتی دارند ، بنابراین این نیست که ما بی دفاع باشیم ، ما دفاع داریم متنها موضع ما با موضع اونها فرق می کند ، مثلاً مگر امیر المؤمنین شمشیر نمی زد ، دشمنان هم می زدند اما شمشیر زدن اینطرف کجا و شمشیر زدن اونطرف کجا اونطرف برای چی می زده ، اینطرف برای چی دفاع می کرده یا می زده (سؤال ضمن بحث (خانم)؛ اگر برسیم میرویم در شبکه منفی؟ استاد؛ به مکانیزم آلوگی در بیرون وقتی می ترسید می روید در شبکه منفی ، اینها تعریفها و توضیحات بیشتری دارد بطور کلی هر چیز منفی یعنی فاز منفی تعارف ندارد .

@Halghe_Asnad

Aparat.com/Halghe_Asnad

نجات از حلقة

www.NejatazHalghe.ir

@Nejat_az_Halghe

این قانون است انَّ أَوْلِيَاهُ اللَّهُ لَا خُوفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ و اونی که نزدیک شده نه حُزن (غم و اندوه) دارد و نه ترس دارد ، همه چیز از این دو تا بوجود می آید وقتی می ترسیم بزودی نگران می شویم ، مضطرب می شویم ، بعد ممکن است نامید بشویم وقتی غم داریم دوباره همینطور چیزهای

فصل سوم:

علل و عوامل آلودگی به موجودات غیر ارگانیک

@Halghe_Asnad

Aparat.com/Halghe_Asnad

نجات زحلقه
www.NejatazHalghe.ir
@Nejat_az_Halghe

۱- عوامل مشترک

بعضی از عوامل، امکان آئودگی به انواع موجودات غیر ارگانیک را فراهم می‌آورد و تنها به یکی از دو گروه A و B اختصاص ندارد. این عوامل عبارتند از:

- قرار گرفتن در فاز منفی (عصبانیت، ترس، حزن و اندوه و....)

- اعتیاد

- استفاده از موجودات غیر ارگانیک به منظور رسیدن به اهداف مورد نظر و کمک

گرفتن و بهره برداری از آن‌ها

- قرار گرفتن در معرض طلسما و جادویی که با دخالت موجودات غیر ارگانیک

انجام می‌شود

- به هم خوردن هم فازی بین کالبددها (در اثر مصرف داروی روان‌گردان، الكل و...)

- انتقال از والدین

...

قرار گرفتن در فاز منفی

مهمن‌ترین زمینه نفوذ ویروس‌های غیر ارگانیک، قرار گرفتن در فاز منفی (ترس و

وحشت، عصبانیت، غم و اندوه، اضطراب، ناامیدی و ...) است. یعنی در شرایطی که

دریچه بخش جذب و دفع تشعشعات منفی* در کالبدروان باز باشد، امکان تسخیر انسان

توسط هر دو گروه A و B فراهم است.

حتی دچار شدن به طلسما و جادو، تنها در صورتی رخ می‌دهد که فرد چنین خطایی

* به مبحث «کالبد رویی» در کتاب «انسان از منظری دیگر» مراجعه شود.

مرتکب گردد. بنابراین، اگر کسی بگوید "من چه گناهی کرده‌ام که مورد طلسماً واقع شده‌ام؟"، جواب او این است که تا کسی در فاز منفی قرار نگیرد، هیچ طلسماً و جادویی بر او تأثیر نخواهد داشت و موکل جاری‌کننده آن، امکان تسخیر وی را نخواهد یافت.

قرار گرفتن در فاز منفی، ناشی از عوامل متعددی است. برای مثال، تماثای یک فیلم ترسناک می‌تواند موجب ترس شود و ترس، دریچه بخش جذب و دفع تشعشعات منفی در کالبد روان را باز می‌کند. در این صورت، نه تنها طلسماً‌بان و تسخیربان خواهند توانست فرد را مورد تسخیر خود قرار دهند، بلکه آن دسته از کالبدهای ذهنی که اطراف فرد حضور دارند و هریک بر اساس وابستگی خاص خود، در انتظار فرصتی برای اعمال نفوذ در بخش مدیریت سلول و بدن او هستند، موفق به این کار می‌شوند و به این ترتیب، ستاد فرماندهی موجود در کالبد ذهنی فرد تسخیر شده، دستخوش اختلالات و صادر کننده‌ی فرمان‌های محسوس و نامحسوس متعددی می‌شود که بر سلامت او و افکار، رفتار و گفتارش تأثیرگذار است.

وضعیت دیگری که می‌توان مثال زد، فرو رفتن در اندوه مرگ در گذشتگان است که اغلب، در هنگام مراسم تدفین به اوج خود می‌رسد و به دلیل این که گورستان محل تجمع کالبدهای ذهنی بر جا مانده است، خطر آسودگی به ویروس‌های غیر ارگانیک را افزایش می‌دهد. به طور کلی، حضور در گورستان در حالی که فرد در فاز منفی قرار داشته باشد و یا به راحتی در این فاز قرار گیرد، این خطر را به دنبال دارد.

اعتیاد

منظور از اعتیاد، وابستگی به انجام کاری بر حسب عادت است؛ به طوری که دست کشیدن از آن، باعث بروز عوارضی می‌شود که اگر فرد نتواند نسبت به آن مقاومت نشان

ذی قیمتی کسب می‌کنید و چند تا موضوع خیلی مهم. یکی این‌که اصلاً نوع مرگ اهمیتی ندارد، به دلیل این‌که کالبد روانی هم وجود ندارد و آن‌ها این احساس را ندارند که مرگ‌ی ما سخت بود، تلخ بود. این‌ها تصورات ما از این طرف است که فلانی، مرگ‌ی دردناکی داشت ولی از آن طرف یک چیزی آمده قطع کرده، قیچی شده، یک لحظه ارتباط با جسم قطع بشود، دیگذ تمام است و آن‌طرفِ قضیه، ماجراهای خودش را دنبال می‌کند و اصلاً مهم نیست که مرگ چگونه اتفاق افتاده است. حالا اگر قضایائی اتفاق می‌افتد، آن‌هایی که وابستگی به جسم دارند، وابستگی به زندگی دارند، می‌خواهند برگردند. ممکن است اولین کاری که می‌کنند، بخواهند بروند در جسم خودشان و این‌کار را خیلی‌ها هم می‌کنند. مثلاً خیلی‌ها تا سال‌ها ببروی قبر خودشان هستند. بهمین دلیل است که مزار، یکی از جاهای آلوده است، به دلیل این‌که آن‌ها ایستاده‌اند سر قبر خودشان، یعنی جدنا نمی‌شوند؛ آن‌قدر وابسته هستند به جسم، که قبول نمی‌کنند دیگر این جسم متعلق به آن‌ها نیست، منحصوصاً جوانترها، حالا مُسن‌ترها ممکن است زودتر دل بکنند و خلاصه کلام تا مدت‌ها این قضیه را دنبال می‌کنند و می‌خواهند بروند دویاره این جسم را تکان بدهنند و نمی‌شود و خیلی به آن‌ها فشار می‌آید. جزء تجارب دوره ۷ یک ادراکاتی در مورد مرگ داریم، البته نباید بگوییم، چون آن‌ها قبل از دوره نمی‌دانند، چون استارت، زودتر می‌خورند، قبل از دوره این تجارب کسب می‌شود تا بعداً می‌آیند در خود دوره و راجع به آن صحبت می‌کنیم و تجارب‌شان را انتقال می‌دهند ولی این موضوع را همه آن‌هایی که تجربه کردند، شیرینی رفت و تلخی برگشت، جزء تجارب‌شان هست. مثلاً برای خود من یکی از شیرین‌ترین تجارب، تجربه رفتش بوده که اصلاً فراموش نشدنی است و برگشتش بسیار تلخ و سنگین.

قرار می‌دهد و بعد یک مسأله دیگر این که طفیان علیه خداوند یعنی اعتراض به کار او یعنی اعتراض به نقشه کلی و این که مرگ، **البیر ماجرون** است، این شادی دارد نه غم، اینها درواقع ترفندهای است که شما بروید در فاز منفی و این عذاب و جدان شما را هم ول نکند، یک روز، دو روز، یک ماه، یک سال آتشش را شعله ورت برکنند در حالیکه واقعیت این است که شما کاری را که شما کاری را که انجام دادید دیگه از دست شما خارج شده و در اختیار شعور الهی قرار گرفته و مطمئن باشید اگر نظر شما هم درست باشد یعنی همین باشد که شما فرمودید باز به صلاحش بوده، یعنی در یک آرامشی رفتن، حالا با تششعع دفاعی آشنا هستید شما، یک روح وقتی با نا آرامی می‌رود مسلمًا اینجا درخواستهای بسیار زیادی دارد، مسلمًا وایستگی بسیار زیادی دارد مسلمًا توجیه رفتن خودش نیست.

صحبتهای یک خانم در قالب پرسش و پاسخ؟ یعنی شما منظور قاتل این است که حزن و غم در ارتباط با مرگ عزیزان باعث می‌شود اعتراض به خدا باشد؟ **استاد** : هست دیگه مگر نیست؟ خانم؟ تا آخر دنیا همیشه هر کسی در ارتباط با مرگ دیگران احساس غم را داشته و دارد

استاد: آیا درست بوده؟ خانم؟ همه داشتند **استاد**: نه من کاری به همه ندارم ما به مکتبمان می‌خواهیم برگردیم، فرض کنید که هیچ اطلاعی از گذشته نداریم، ما با مراجعت به مکتبمان می‌خواهیم بینیم که چی می‌باشد باشد، حالا ما چکار کردیم بعد معلوم می‌شود درست عمل کردیم یا درست عمل نکردیم، شما اگر **البیر ماجرون** را قبول داشته باشید یک مسأله است خانم؛ آخه من این و مقابله می‌کنم با یک صحبتی که شدم، بعد من را دچار تضاد می‌کنم، مثلاً من بادم است در کتاب اندیشه اسلامی نوشته ... خواندم که پیامبر و بارانش از جنک که بر می‌گردند از اینکه حمزه گشته شده و خیمه‌اش خالی بوده گفته کسی نیست که برای حمزه گریه کند، که بعد بگی از باران پیامبر به زن‌ها می‌گوید که شماها اتر می‌خواهید گریه کنید بروید داخل اون خیمه گریه کنید بخارت پیامبر، این جیزی است که سند قاریعی آورده و این من را دچار تضاد می‌کنم، **استاد**: ببینید آلا این آولیاء الله لا حَوْقَلَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

محَرَّنُونَ ﴿٦٢﴾ آگاه باشید که بر دوستان خدا نه بیمی است و نه آنان اندوهگین می‌شوند (سوره دهم، یونس) این مطلق است

، می‌گوید اولیاء الله اونهایی که دوست خدا شدند، اونهایی که دوست خدا نشدنند که خُب هیچی، می‌گوید اونهایی که شدند نه ترس بر اونها حاکم می‌شود نه خُن، دیگه اینجا کلی است، نگفته به علت مرگ یا به علت ترس و خُن بر اونها حاکم نمی‌شود می‌گوید نیست؛ این یک مسأله اش، یک مسأله دیگر اینجا وقتی اختصاصاً به مرگ می‌رسیم **بَيْتَاهَا الْإِنْسَنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَذَحَا فَمُلَقِّبِيهِ** ﴿٦﴾ ای انسان حقاً که تو، به سوی پروردگار خود بستخی در تلاش هستی و اورام لفاظ خواهی کرد (سوره هشتاد و چهارم، الشقاق) بسم پروردگار تان بر می‌گردید، شما به من بگویند به سمت پروردگار برگشتن شادی می‌خواهد یا غم می‌خواهد؟ لقاء الله است، دیدار یار است، بنابراین ما باید از نگاه بکنیم، من شخصاً کاری به داستانها ندارم چون داستانها ممکن است از دیدگاه‌های مختلفی از مسائل مختلفی،

ازویه‌های مختلفی به یک مسأله نگاه می‌کند، یک جا می‌خواهد در واقع عظمت حمزه را بیان بکند، می‌خواهد بزیانی حرمت او را بیان کند، باید از بار تحریک احساسی عمل بکند، یا می‌خواهد یک جانی چکار بکند، بنا براین ما نمی‌دانیم، ما باید اون مکتب یا درسman را بررسی کنیم، کدام مستند است، قانون اساسی یا غیر اون؟

قانون اساسی می‌گوید که آلا این آولیاء الله لا حَوْقَلَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ محَرَّنُونَ ﴿٦٢﴾ و در بحث مرگ

توجیه طاهری
در مقابل روابط
فراران و متواتر
شیعه و سنت
دومورد گریه

اور حالی قرآن
را قانون اساسی
می‌داند که به
کفته ای خودش
یکباره‌ان را
کامل تحویله
است. حال چکوتنه
می‌خواهد مراد
خداؤند را از جن
و اندوه متوجه
پسندید

شاید نمی‌دانستند ، مسلماً هنوز جا نیافتاده بوده برای خیلیها ، که در واقع آمدند یک مسائلی را عنوان کردند که دیگه غافل از اینکه ما با اون کارمان می‌رویم در فاز منفی و با رفتن در فاز منفی افتادیم در دام شبستان .

در پاسخ به یک سؤال (خانم) در خصوص بحث دل شکستن (منظور از سؤال دل شکسته نزد خدا وقتی ، دعا گردن و...) استاد: بحث دل شکستن ، موضوع محو است ، همین موضوع تسلیم است که با هم شروع کردیم ، تسلیم است

مومی یادنگریان را مان گردد و معمی بی خرد آب ران

آب دیا سرده را بر سرنه ور بود نزد زنی ای رهم مشی مولانا

این است که تا دست و پا می‌زنیم می‌گوئیم من من ؛ مشکل داریم ولی وقتیکه تسلیم شدیم **إِنَّ اللَّيْلَةَ عِنْدَ اللَّهِ الْأَكْلَى** **﴿١٩﴾** در حقیقت دین نزد خدا همان اسلام است (سوره هشتاد و چهارم ، آل عمران) تنها مردم نزد او ، مردم تسلیم شدن است ، کار آسمانی منم منم کنیم ، هیچ کاری نمی‌توانیم پکنیم ، اونجا تسلیم است و داریم پله پله هر چه می‌آئیم بالاتر ، مظاهر این من ، باید محو ، محو و محظوظ بشود ، این را بعداً راجع به آن صحبت داریم ، لذا اونجا که می‌گوید باید شکسته بشوی ، چی باید شکسته بشود ؟ این من ، این بُت باید شکسته بشود و گرنه آیا خداوند نیاز دارد که من بروم در مقابل او به گریه بیافتم ؟ گربه من مشکلی را حل نمی‌کند تسلیم من است که کار را انجام می‌دهد ، خیلیها گریه می‌کنند ولی من شان سر جایش هست ، نتیجه هم نمی‌گیرند ، چرا ؟ نه اینکه منظور داشته باشند ، درس و قانون اساسی را متوجه نشتدند و فکر می‌کنند که خداوند تعوذباشه {پناه بر خدا} بسیار سخت دل و سادیسم دارد و منتظر است که ما بروم عجز و لابه و... ، خودمان را بگشیم بعد یک نیم نگاهی بکند ، اینجوری نیست چون رحمان و رحیم است ، بنابراین اونجا منظور از دل شکستن ، در واقع خود شکستن است ، درواقع یک چیز دیگری است که محو بشویم ، حالا ما می‌توانیم محو هم بشویم بدون اینکه از ظاهر ما اصلًا کسی بونی ببرد که ما محو شدیم ، چون به ظاهر نیست به دل است ، لذا اون که می‌گویند دل شکستن اونجا شکسته شدن دل ، ماجراجی کسی است که از درون خُرد شده ، هیچی از آن نمانده ، غبار شده ، غبار را فوتش کنید دیگه نیست.

سؤال (خانم) در رابطه با اون لوح محفوظه که فرمودید تفسیر بدیو نیست سی اینجا جو مان قضا و قدر چی می‌شود ؟ چون قدر یعنی ما می‌توانیم که سرنوشت خودمان را تغییر بدیم ولی قضا یعنی دیگر هیچ کاری نمی‌شود گردد **استاد: شما می‌روید نزد پزشک ، مثلاً پزشک به بعضی از بیماران می‌گوید شما اگر یک نخ سیگار دیگر بکشید قلبتان از کار می‌ایستد ، اون هم نمی‌کشد ، عمرش طولانی تر می‌شود یا نمی‌شود ؟ مثلاً به ما گفته می‌شود ورزش کنید ، چکار بکنید اینها عمر را طولانی می‌کند ، عملی هم هست ، اینکار را می‌کنیم نتیجه اش را هم می‌بریم ، الان ما یکسری از کارهای می‌توانیم بکنیم که بحساب الان ما اگر نکنیم ضرر و زیانی را متوجه ما بکنند ، این درست است یا نیست ؟ اون تصمیم نهایی را که اتخاذ کرده در لوح محفوظ دیده شده ، دیده شده که نه من گوش نمی‌دهم و می‌روم می‌کشم و.... بعد هم یکروزی می‌گوییم آی قلم و... اما الاذ من که نمی‌دانم در لوح محفوظ چیه ، تصمیم می‌گیرم که سیگار نکشم یا بکشم ، آیا اختیار دارم یا ندارم ؟ آدمهایی را من دیدم که به هیچ عنوان حاضر نبودند از سیگار جدا بشوند ، قلبشان گرفت رفته دکتر گفت بکشید می‌میرد ، دیگه نکشیدند ، ببینید شما فرض کنید از بالا سؤال بشود که ایشان بالاخره سیگارش را می‌گذارد کنار یا نمی‌گذارد کنار؟ می‌دانند یا نمی‌دانند؟ لوح محفوظ مجموعه اختیاراتی است که ما انتخاب کردیم**

آیینه عاشورا

در روز عاشورا می توانیم جامه ای سرخ بپوشیم و فریاد برآوریم که این سرخی، نشانه‌ی پیروزی خون بر شمشیر است که درس آن را از حماله‌ی کربلا آموخته‌ایم. می توانیم لبسی سرتا پا سفید بپوشیم و با صدایی بلند بگوییم، این کفن است که پوشیده ایم تا عهدی باشد بین ما و حسین(ع) که در راه ادامه‌ی نهضت حق طلبانه و ظلم ستیزانه اش، برای شهادت همیشه آمده‌ایم. می توان سیاه پوشید و بانگ سرداد که این سیله‌ی نشانه‌ی آن است که من و من‌ها، در روز و روزهای عاشورا، حسین و حسین‌ها را تهدا گذاشته‌ایم و آن‌ها در مصاف با یزیدیان زمان خود، مظلومانه به شهادت رسیده‌اند و این لباس سیاه نشانی است بر شریک جرم بودن ما در ریخته شدن خون آن‌ها، زیرا که در جایی، حتی سکوت نیز شرکت در وقوع جرم است. آیا این فکر لرزه بر اندام ما نمی‌اندازد و تصور شریک جرم بودن در ریخته شدن خون حسین(ع) خواب را از چشمان ما دور نمی‌کند؟

در این روز می توان لباسی سبز پوشید و گفت این به نشانه‌ی آن است که نهضت حسینی خزان مظلومان را بهار کرده و نوید این پیروزی، بهار اندیشه را برای بشریت به ارمغان آورده است. می توان زرد پوشید و گفت ما به خزان نشسته‌ایم؛ چرا که بعد از عاشورا، بهار انسانیت، تبلستان را پشت سر تگداشته به خزان رسیده است.

می توان ...

می توان خنده‌ید و شادی و پایکوبی کرد و فریاد «شهیدان زنده‌اند» را سر داد و نشان داد که از اعماق وجود مسروریم؛ چرا که آنان نمرده‌اند و نزد خداوند روزی آسمانی دارند و جاودانگی الهی، متعلق به آنان است. می توان بر سر زد و شیون نمود که چرا همزمان حسین(ع) نبوده‌ایم و این افتخار را نداشته‌ایم تا هم رکاب او باشیم می توان گونه‌های خود را به رنگ سرخ درآورد تا یزیدیان، زردی روی ما را که در خزان نامردمی‌ها به زردی گراییده است، نبینند؛ همانگونه که منصور حلاج با خون خود گونه‌هایش را سرخ نمود تا روی زردهش را دشمن ظالم نبینند. می توان خاک بر سر ریخت که شایسته‌ی انسان خفت زده است و بگوییم مانیز نسبت به راه حسین(ع)، خوار و ذلیل هستیم و از این ذلت باید بر سر خود خاک بریزیم. می توان غلام دار شد و زور بازوی خود را به رخ دیگران کشید، بساط زورآزمایی به پا کرد و بر این مبنای که غلام کدام دسته از همه بزرگ تر و سنگین تر است شهرت آفرید و همچنین می شود سنگین ترین غلام‌ها را بلند کرد و گفت، این به نشانه‌ی غلام نهضت اوست که هر چقدر سنگین باشد آن را بر دوش خواهیم کشید.

می توان ...

آری می توان هر کاری انجام داد، مهم آن است که در پس آن کل، چه اندیشه‌ای نهفته باشد و این که انسان با چه طرز فکری به رسالت خود نگاه کرده، در چه جایی و با چه محتوایی آن را پیدا کند. ضمن این که پس از یافتن آن رسالت، لازم است بدانیم که در ابتدای راهی دراز قرار داریم که چگونه آن اندیشه را به عمل در آوریم. حال که آموخته‌ایم «کل یوم عاشورا و کل ارض کربلا» یعنی؛ همه جا کربلا و همه روز عاشورا است، اینکه ما در عاشورا و کربلای خود چه می‌کنیم؟ آیا اگر در روز عاشورا، در صحرا کربلا حاضر بودیم؛ حسین(ع) باز هم تنها نمی‌ماند؟ آیا این سوال لرزه بر اندام مانمی‌افکند و تصور شریک جرم بودن در ریخته شدن خون او، خواب را از چشمان ما دور نمی‌کند؟

می خواهد ، اما آن می گوید نه آن یکدفعه می بیند یک علف هرز کوچک را می اندازند آن داخل ، برای چی می خواهی این کار را کنی ؟ همان بحث حوصلهات سر رفت ، این یک دانه علف هرز یکدفعه می شود یک شک کوچک است و بعد می بینید که مزرعه را به باد داد ، یک علف هرز است یکدفعه می بینید که همه چی را به باد داد ، بنابر این این یک چیزی است که حاکم است ، یک واقعیت است ، کسی محصول بخواهد می داند که یک چیزی به نام علف هرز وجود دارد و این در ماجرای ما جدا ناشدنی است ، در مسئله کمال جدا ناشدنی است و باستی مراقب علوفهای هرز بود ، اولین جوانهای که می زند باید برویم سراغش ، به اینطور باید پیدايش کنیم اگر پیدايش نکنیم و جواب مناسب را ندهیم این بزودی مزرعه وجودمان را می گیرد .

قانون تناسب

قانون تناسب ؟ همه چیز در یک تناسب قراردارد و درک تناسب باعث می شود ما خیلی از مسائل را بهتر دریابیم (مثال : حضور در مراسم عروسی با لباس مشکی و در مراسم عزا با لباس قرمز) هر بخشی از مسائل ما تناسبها و هماهنگیها و هارمونی خاص خودش را می خواهد ، بعضیها را می بینیم که کارهایشان فاقد تناسب است ، در خرج و مخارج تناسب ندارند ، در مصرف و ... تناسب ندارند .

شما می بینید در همه ارکان هستی تناسب در دل حرکت خواهد است ، از خود ما می بینیم که همه اجزامان تناسبی را دنبال می کند ، مثلاً ستون فقراتمان تناسب خودش را حفظ می کند ، حساب کنید اگر یک مهره بخواهد از این تناسب خارج شود چه وضعیتی پیش می آید و این تناسب اساس سازمندی سیستمها را تشکیل می دهد و همین آن که می گوئیم هر ذره ای مرکز عالم هستی است در شکل هستی یک تناسبی رعایت شده است که این اصل توانسته پیاده شود ، یک مسایلی رعایت شده است که ما یک سیستم سازمند و هدفمند را داشته باشیم اگر در آن تناسب نبود ما این قضیه را نداشیم ، حالا همه اینها پایه های فکری را تشکیل می دهد که ما را می رساند به یک جانی که کلی ما را از تضادها نجات می دهد چون تصویری را از هستی به ما می دهد به عنوان تن واحده یک ترسیمی به ما می دهد و این ترسیمات روی تضادهای ما آبی روی آتش می ریزد چرا ؟ چون ما آن چقدر تضاد نسبت به عالم هستی داریم ، خیلی تضاد داریم ، تضاد گفتیم یعنی سم ، بنابر این ما یک پاسخ و جواب مختصر و مفیدی از هستی می خواهیم بدون اینکه ستاره شناس باشیم ، بدون اینکه دانشمند باشیم ، مگر همه می توانند باشند ولی همه باید تضادشان را حل کنند پس ما باید پاسخی عام داشته باشیم که این پاسخ حالا آن کسی هم که توری نمی دانست اتصال به آن کمک کند ، در یک اتصال بینید جهان هستی یک تن واحده است ، مجموعه ای از آجرام کثیر هم چیده شده نیست که یک

مطابق با معتقد
غیر اسلامی حلقه
ای ها «نذر اهل
بیت علیهم السلام»
هم مشروط و
رسوه به خداست.

نذر اهل بیت (علیهم السلام) (علی (علیه السلام) و فاطمه (علیها السلام)) برای شفای فرزندانشان:
بُوْفُون بالنذر و بخافون بوما کان شره مُستطیراً؛ آتها به نذر خود وفا می‌کنند، و از روزی که شر و عذابش گسترده است می‌ترسند، (انسان ۷۲)
باید بگذاری اینجا غ حالا در خلال این واقعیت و تجربه این واقعیت، هرچه خوشی کرده باشی، هر چه سختی و
هرچی انگار هیچی **مساز پور شود، پر شیرین و پر تنفس** **سرچون، سرآید، پرخواه و پر خیام**
پس شیرین و تلخ آخر قرار است به تلخ ترین واقعیت خاتمه پیدا بکند، همه جا را سیلی باید ببرد، خب این
کجایش شیرین است بخودی خود انتهاش، جمع بُرداریش، وقتی مرگ می‌آید همه چیز را می‌برد، واقعیت به
نهانی تلخ است، اما حقیقت به نهانی شیرین است چرا؟ بدلیل اینکه هر جا واقعیت، حقیقت می‌آید شیرینی
حقیقت، برای ما خیلی از مسائل را باز می‌کند، همان مرگی را که گفتیم الان می‌آید همه را می‌برد، حقیقت می‌آید
ثابت می‌کند که مرگی نیست، حقیقت می‌آید دریجه‌های دیگری را بروی ما باز می‌کند، الان احساس بدختی
می‌کنیم، کافی است یک روزنه از حقیقت باز بشود، می‌بینی **شاید که و می، خسیر تو دای باشد حافظ**
می‌بینیم که اصلاً یک روزنه از آن حقیقت باز می‌شود، مفهوم معجاز، این حرفها را درکش می‌کنیم، می‌بینیم که
اصلاً اینها بازی است، یکجورهای بچه بازی است در اصل، اما الان واقعیت تلخ است، آی اینطوری، آی
اينطوری چقدر آه و ناله داشتیم امروز، ولی وقتی حقیقت باید باز بشود (منظور شکوه و گلایه از بیرون ریزیهای
ناشی از برقراری ارتباط‌ها می‌باشد)، حقیقت می‌گوید صبرکن بابا این اسکن داره می‌کند، دارد می‌ریزد بیرون، به
نفعت است، خب اینجا شما را آرام کرد، حقیقت شما را آرام کرد، خیلیها که آشنا نیستند تا شما تششعع دفاعی
یا فرادرمانی می‌دهید نوراً می‌گویند نه نه نمی‌خواهم چرا؟ چون اونها حقیقت را نمی‌دانند، اگر حقیقت را بدانند
بله واقعیت تلخ است، آره می‌ریزد بیرون و این‌هم در ماست، اسکن دوگانگی است، اینها از خودمان است، از
جای دیگر که نیامده می‌ریزد بیرون، این واقعیت است و تلخ است، اما حقیقت را که می‌ریزیم رویش، شیرین
است، پس در اینجا عکس همدیگر است، دوباره دین را در اینجا دیدیم که خداش این است و پیامدها و مسائلش
هم اون است، عمری را سپری کردیم و این تکرات، ما را به خودش مشغول داشت و بعد یکدفعه می‌بینیم ای داد
بیداد از بیخ و بین، همه چیز ما خراب بوده، وقتی در رأسِ دین، وسیله قرار بگیرد دیگر بقیه‌اش را شما حسابش
بکنید، بنابراین اینجا به اینصورت و در اونجا به یک صورت دیگر.

بحث نذر در دنیای وارونه و غیر وارونه؛ ما دو جور نذر داریم نظر مشروط و نذر ناممشروط، نذری که شرط
گذاشتم و نذری که شرط نگذاشتم؛ نذر ناممشروط را ما برای جذب فیض کائنات، جذب فیض الهی بدون اینکه
شرطی گذاشته باشیم؛ یک خیراتی می‌کنیم، یک گوسفندی می‌دهیم به خانه سالمدان یا به کجا، این ناممشروط
است، می‌گوئیم اینرا می‌دهیم برای جذب فیض الهی، یک موقع است که می‌گوئیم مثلاً خدایا من این برج را بسازم
یک گوسفندی نذر می‌کنم، من بروم دانشگاه، یک کاری کن من قبول بشوم، این گوسفند را من برایت قربانی
می‌کنم، یعنی ما به او پیشنهاد رسوه می‌دهیم، یعنی تو یک نفر را پشت در دانشگاه نگه دار تا من بروم داشگاه،
بعد یک گوسفندی برای تو، من قربانی می‌کنم، مگر اون گوسفند می‌خواهد بخورد، بعد تازه نصفش را خودمان به
دنдан می‌کشیم، پس در اینجا (دنیای وارونه) پیشنهاد رسوه و تقاض عدالت است و در اینجا (دنیای غیروارونه)
جذب فیض کائنات، جذب فیض الهی است، صدقه در اینجا (دنیای غیر وارونه) کارش اینست که ما را در فاز
مبتدی ببرد ما از ۷۰ نوع که هیچ از ۷۰ هزار نوع بلا، دور می‌مانیم طبق اون مکانیزمی که صحبت کردیم ولی در
اینجا (در دنیای وارونه) ما معامله‌ای می‌کنیم که خب خوبه دیگه ما اول اتوبان ۱۰۰ تومان می‌اندازیم در صندوق

شنبه من و خدای من

ما وقتی که به دینای عرفان نزدیک می شویم در تمام دنیا یک چیزی دارند و همه می گویند عشق ، مخصوصاً الان که دیگه عرفانهای غربی ، کتابهای بسیار زیادی برای ما صادر می کنند ، همداش یک عشق در آن دارد و خودمان هم در مسیرهای عرفانی و مسائل عرفانی ؛ عشق است و عشق است و عشق ؟ مسیر انسان و خدا ، مسیر عشق است ، حالا یعنی چه ؟ این موضوع یعنی چی ؟ یعنی اینکه انسان از زمانی که متولد می شود حالا در این بحث انسان بودنش و در این زندگی ، همواره با عشق سرو کار دارد ، متها ابتدا به ساکن ، این عشق صد در صد معطوف به خودش است ؛ تا یک جائی صد در صد معطوف به خدا باشد ، خُب پس ما تمام مدت با عشق سر و کار داریم ، متها در یک جائی معطوف به خودمان است تا در یک جائی معطوف به او نست بشود ، خُب یک اصلی را ما داریم که این اصل به ما می گوید یک دل جای یک عشق است ، یک قلب جای یک عشق است نه دوتا یا بیشتر ، خُب حالا یک نتیجه مقدماتی بگیریم ، یک نتیجه مقدماتی که ممکن است بعضیها بگویند که ما که با خدایم ، ما که عبادت می کنیم ما که ... پس چرا خبری نیست ؟ یک نتیجه مقدماتی به ما اینجا می گوید که پس اگر قرار است که

جای او باشد تو باید بروی بیرون **تا کمی خدا باشد من تو خسان را کاری کر» «جان شیخ حبشه شنبه**

یا جای عشق توست عشق خودت نسبت به خودت ، یا جای عشق اوست ، بینید ؛ نوزاد وقتی که متولد می شود همه چیزش عطف به خودش است ، اگر مادر را می خواهد بخاطر چی می خواهد ؟ بخاطر خودش می خواهد ، هر چه را که می خواهد در رابطه با خودش می خواهد ، یک دقیقه دیر به او برسد ، دنیا را می گذارد روی سرش و از

کار زمینی: ابزار آن سعی و تلاش می باشد که در قرآن نیز آمده است «لیس للانسان الا ما سعی»، برای انجام تمام کارهای زمینی باید تلاش کرد و به خدا ارتباطی ندارد.

کار آسمانی: کاری است که در ارتباط کامل با خداوند می باشد و در قرآن آمده است : «الله عزوجل عنده اسلام، تنها مردم نزد خداوند تسليم است.

در این مفاهیم : جمله‌ی هر آنکس که دندان دهد ، نان دهد را نمی پذیریم . هر آنکس دندان دهد ، توانایی بدست آوردن نان را نیز می دهد. برای همه‌ی امور زمینی باید سعی و تلاش کرد
برای کار آسمانی سعی و تلاش تائیری ندارد. ابزاری که خداوند پس از تسليم شدن در اختیار ما می گذارد تقوای است . اما بشدر دنیای وارونه برای کار زمینی تسليم می شود برای کار آسمانی تلاش می کند.
شكل صحیح این مفهوم به صورت زیر است .

ابزار	قانون	
لياقت	سعی و تلاش	کار زمینی
تفوا	تسليم	کار آسمانی

برای مثال : قبولی در امتحان یک کار زمینی است که نیازمند سعی و تلاش و درس خواندن است . اما آرامش داشتن در جلسه امتحان کار آسمانی است . زیرا که الا بذکر الله تطمئن القلوب و اینکه گفته می شود از تو حرکت از خدا برگت به همین منظور است.

مفهوم عبادت در دنیای وارونه

انگیزه عبادت کردن در دنیای وارونه رضای خدا می باشد و تصوری را ایجاد می کند که خداوند ماتن پادشاهی در انتظار پیش کشی هایی است و اگر پیشنهاد راضی شود امان می دهد و اگر پیشنهاد گردن می زند! خدا ، خدای خشمگین و ناراضی است که ما برایش نماز می خوانیم روزه می گیریم تا قبول کند و راضی و خشنود شود

عبادت در دنیای حقیقی

عبادت ما ، نماز ما ، روزه می ما ... برای رضای خودمان است. در واقع رضای خودمان یعنی کمال خودمان ، هر عبادتی برای خود ماست.

الله الصمد ، خدا بی نیاز است. و نیازی به عبادت ما ندارد. و این ما هستیم که در جهت کمال خود نیازمند عبادیم.
پس در دنیای وارونه برای رضای خدا کار می کنیم اما در دنیای حقیقی در حقیقت رضای خود ما مطرح است (رضای ما یعنی کمال ما)

صدقه و نذر در دنیای وارونه :

صدقه و نذر در دنیای وارونه مشروط می باشد یعنی با خدا معامله می شود که اگر این اتفاق بیافتد ، صدقه یا نذری را می پردازیم . حتی این معامله عموماً نابرایبر است.

صدقه و نذر در دنیای حقیقی :

صدقه و نذر در دنیای حقیقی غیر مشروط می باشد و هیچ معامله ای صورت نمی گیرد و فرد می گوید چه این اتفاق یافتد ، چه نیافتد ، این نذر یا صدقه را می پردازم .

در اینجا به دلیل اینکه نذر و یا صدقه غیر مشروط است به محض پرداخت آن ، هر فردی که در برخورد با آن قرار می گیرد طلب خیر می کند و تشفع شبئی را می فرسنده و می دانیم که تشفع شبئی همان کسب فیض الهی می باشد. که این تشفع شبئی به سوی نذر گشته و یا پردازندۀ صدقه طبق ، قانون الله سرع الحساب ، باز می گردد.

واقعیت و حقیقت در دنیای وارونه :

در دنیای وارونه ضرب المثلی هست که می گوید حقیقت تلخ است! بینینم آیا واقعاً حقیقت تلخ است؟

واقعیت در دنیای وارونه شیرین است یعنی تمام خوشیهای زندگی و نعمتها که وجود دارد ، اما حقیقت تلخ است زیرا اینطور گفته میشود که پس از این همه لذت ماجرا به حقیقت ختم می شود نه نام مرگ .

واقعیت و حقیقت در دنیای حقیقی :

در دنیای حقیقی این واقعیت است که تلخ است زیرا واقعیت نشان می دهد که هر آنچه وجود دارد مجازی و فانی است و این حقیقت است که شیرین است و نشان می دهد که پس از مرگ همه چیز جریان دارد و تازه آغاز راه است.

انسان باید در دنیا جام زندگی اش را که با واقعیت تلخ پر شده است ، با چاشنی حقیقت شیرین مخلوط کند و بهشت نقد را در دنیا برای خود پدید آورد.